Dinsdag, 10 Juni 1941

DAGBLAD

58ste Jaargang, No. 3319

AMIGOE DI CURAÇAO

Dit blad verschijnt dagelijks (behalve 's Zondags) Abonnementsprijs voor het Gebiedsdeel fl. 1.50 per maand [Aruba fl. 2.—] bij vooruitbetaling. Afzonderlijke nummers fl. 0.10.

Adm.: Tel. 1550. Redactie: Tel. 1858. Hoofdredacteur: Dr. JOH. HARTOG Spreekuur 16—18 uur. Bureaux: Conscientiesteeg 27—29. Adres: Postbus 80, Willemstad. Uitgeefster: Paulus-drukkerij.

Vertegenwoordigers voor de Verenigde Staten van Amerika: M. D. BROMBERG & Associates Inc 19 to 25 West 44th Street, New York N. Y.

Waar Sint Joris met den Draak vocht.

Roosevelt onderdrukt Stakingen.

Italië sloeg een jaar lang figuren.

STRIJD IN SYRIE VERLOOPT BEVREDIGEND.

Van Vrije Franse zijde gaf men te kennen, dat de operaties in Syrië bevredigend verlopen. Vele desertaties werden gemeld van de strijdkrachten van Vichy. (Caïro, (AP), 9.6).

COMMUNIQUE VAN BEYROUTH.

Het communiqué van Beyrouth deelt mede, dat twee Britse oorlogsschepen ernstig beschadigd zijn ten Noorden van Tyrus aan de Libanese kust bij een schitterende actie van Franse torpedojagers. Ook werd medegedeeld, dat vier Britse vliegtuigen werden neergeschoten tegen verlies van twee toestellen. (Beyrouth, (AP), 9.6).

EGYPTISCHE PERS VERWELKOMT INVASIE VAN SYRIE.

Van betrouwbare zijde wordt vernomen, dat de Britten Déraa in Syrië in de ochtend van 8 Juni hebben bezet en Tyrus dezelfde avond hebben veroverd, terwijl de opmars naar het Noorden verder wordt voortgezet. Naar vermeld werken sommige Franse autoriteiten reeds samen met de geallieerden.

De Egyptische pers verwelkomde de Britse en Vrije Franse inval in Syrië.

Het blad „Almisri" zeide: „Catroux's proclamatie, die aan Syrië onafhankelijkheid door Groot-Brittannië belooft, is een practische geste welke de Arabische wereld zal appreciëren. Zij **toont, dat Groot-Brittannië en de Geallieerden inderdaad vechten voor kleine naties"** Het blad „Alahram" beschouwt Catroux's proclamatie betreffende de onafhankelijkheid als een eerste stap in het uitvoeren van Edens belofte om de Arabieren over het algemeen te helpen. Het blad voegt hieraan toe, dat de militaire actie Egypte zal bevrijden van het gevaar, dat aan de Oostelijke grens dreigt. (Caïro, (AP), 9.6).

DARLAN VOOR DE RADIO.

Te Vichy werd bekend gemaakt, dat Admiraal Darlan op Dinsdagavond om 21 uur, zich door de radio tot het volk zal richten. Het onderwerp van zijn rede werd niet bekend gemaakt, doch men neemt aan, dat hij zal spreken over Syrië. (Vichy, (AP), 9.6).

COMMUNIQUE VAN VICHY OVER STRIJD IN SYRIE.

Britse en Vrije Franse troepen, die de Syrische grens overstaken, verdubbelden hun aanvallen in de namiddag van 8 Juni en de morgen van 9 Juni.

In de streek tussen Dzjebeled Druz en de Hermonbergketen worden deze aanvallen geleid door belangrijke strijdkrachten, behorende tot alle wapenen, waaronder een aantal gepantserde voertuigen.

Onze dekkingstroepen, geholpen door de artillerie en luchtmacht verdedigden de grond voet voor voet en brachten den tegenstander ernstige verliezen toe. Een belangrijk aantal gepantserde voertuigen werd vernield.

In het kustgebied in het Zuiden van Libanon werden cavalerie-elementen en gepantserde wagens teruggeslagen bij de Litani-rivier. De strijd wordt verwoed voortgezet langs de algemene linie, welke loopt langs Litani, Merj Ayoun, Kunaitra, Sheikh en Meskine.

Enkele Britse vliegtuigen gingen voort met het bombarderen van de vliegvelden te Aleppo, Rayak en Damascus, evenals de post te Merj Ayoun.

Onze achtervolgingsvliegtuigen schoten drie Hurricanes neer. Onze bombardementsformaties kwamen met volledige en effeciente toewijding onze troepen ter hulp tegen de vijandelijke strijdkrachten waarmede zij in contact kwamen.

Bij een vlootontmoeting tegen een veel belangrijker vlootmacht nabij de kust van Libanon, werd een Britse torpedojager ernstig beschadigd. Overal bleven onze strijdkrachten trouw haar plicht vervullen en boden zij hardnekkig weerstand aan den tegenstander, die numeriek sterker is en machtig gewapend. (Vichy, (AP), 9.6).

TURKIJE EN DE INVASIE VAN SYRIË.

De algemene Turkse opinie scheen de door de Britten geïnspireerde invasie van Syrië te verwelkomen, hoewel men een definitief oordeel reserveert totdat is vastgesteld of deze goed is voorbereid en goed wordt uitgevoerd. De Turken waren verontrust door het vooruitzicht van een haast volledige omcirkeling van Turkije en de leidende nieuwsbladen spraken zich uit voor energieke stappen door de Britten. Tegelijkertijd drukten de kundigste waarnemers als hun mening uit, dat het verkeerd zou zijn om de strijdkrachten van De Gaulle aan de spits te plaatsen bij de aanval en dat een zuiver Brits offensief meer kans van slagen zou hebben. Jonge Franse officieren onder Generaal Dentz hebben eerder wel blijk gegeven van pro-Britse sympathieën, doch toonden geen speciale sympathie voor De Gaulle. Kleine eenheden van de Franse vloot te Beyrouth weerspiegelden Darlans anti-Britse gevoelens (Ankara, (AP) 9.6).

DUITSLAND ZIET TOE.

Van Duitse zijde berichtte men omtrent levendige gevechten in het Zuiden van Syrië tussen Syrische strijdkrachten en de Engelse aanvallers. Men zeide, dat of de Syriërs en strijdkrachten van de Vichy-Regering in staat zijn een voldoende en effectieve defensie op te werpen, niet in Berlijn kan worden vastgesteld, doch dat men ervan overtuigd is, dat de Fransen weerstand zullen bieden en bij hun politiek zullen blijven om de Franse bezittingen te verdedigen, gelijk dit herhaaldelijk door de Vichy-Regering is te kennen gegeven.

Van gezaghebbende zijde deelde men mede, dat Duitsland op het ogenblik slechts met ingespannen belangstelling de politieke en militaire ontwikkelingen volgt. Ook beweerde men, dat er geen Duitse troepen in Syrië zijn, en het hier slechts een quaestie tussen Engeland en Frankrijk betreft.

De Duitsers beweerden, dat de politieke aspecten van de Britse agressie van Syrië buitengewoon interessant zijn. „Het is duidelijk, dat Groot-Brittannië zijn toevlucht moest nemen tot een truc, die het verlies van Kreta moest compenseren en de actie werd uitgevoerd ten koste van zijn vroegeren geallieerde. Wat Duitslands uiteindelijke houding betreft, kan echter niet worden besproken." Evenmin was er een Duitse discussie omtrent de vraag of Vichy de oorlog aan Groot-Brittannië zal verklaren (Berlijn, (AP) 9.6).

WEG NAAR LIBANESE HOOFDSTAD OPGEBLAZEN.

Naar vermeld hebben de strijdkrachten, die Beyrouth verdedigen, de kustweg, welke leidt van Palestina via St. Jean d'Arce en Tyrus naar de Libanese hoofdstad, opgeblazen. (Vichy, (AP), 9.6).

DUITSE PARACHUTISTEN IN SYRIE GEVANGEN.

Het Britse nieuwsagentschap deelde uit Caïro mede, dat 140 Duitse parachutisten, waaronder een Kolonel, werden gevangen genomen door de geallieerden bij de operaties in Syrië, volgens de Vrije Franse Levant-radio. De omroeper deelde mede, dat de plaatselijke bevolking enthousiast de geallieerden en Franse troepen in welkomen en dat de Franse troepen in de gebieden die tot nu toe veroverd zijn, zich aansluiten bij de Engelsen en Vrije Fransen. (Londen, (AP), 9.6).

OORLOGSCOMMUNIQUE VAN CAIRO.

In Libye is er geen verandering in de toestand.

In **Abessinië** zetten onze troepen hun opmars voort ten Westen van de Omorivier, terwijl meerdere gevangenen werden genomen.

In **Irak** is alles rustig.

In **Syrië** heeft de binnendringing door de geallieerde strijdkrachten voortgang. Hedenmorgen is men Tyrus gepasseerd, terwijl men later de Litani-rivier overstak. Aan de rechterzijde drong men voorbij de linie die loopt door Ezra, Sheikh, Miskine en Quintera. (Caïro, (AP), 9.6).

GENERAAL CORNWALL BENOEMD TOT OPPERBEVELHEBBER VAN EGYPTE.

Het Britse Departement van Oorlog maakte bekend, dat Generaal Sir James Marshall Cornwall benoemd is tot Opperbevelhebber van de Britse troepen in Egypte. Deze troepen maken deel uit van Generaal Wavells commando in het Midden-Oosten. De nieuwe commandant van Egypte, die tot voor kort aan het hoofd stond van de Britse missie in Turkije neemt thans de post in, welke het laatst was bezet door Generaal Wilson, die thans commandant is van Palestina en Transjordanië. **De vier hoofdcommando's in het Midden-Oosten onder Generaal Wavell zijn: Generaal Cornwall in Egypte, Generaal Wilson in Palestina en Transjordanië, Generaal Cunningham in Abessinië en Generaal Platts in de Soedan.** (Londen, (AP) 9.6).

DUITSE CONCENTRATIES OP DODECANESUS.

Een telegram aan het onafhankelijk Franse nieuwsagentschap deelt mede, dat zich op Rhodes en de andere Dodecanesus-eilanden grote Duitse troepenconcentraties bevinden. Bovendien zou van goede bron zijn vernomen, dat met troepen geladen schepen Griekenland verlaten. (Caïro, (AP), 9.6).

HERTOG VAN AOSTA GEDECOREERD.

Mussolini schonk de gouden medaille, Italië's hoogste oorlogsdecoratie, aan den Hertog van Aosta voor zijn leiderschap in Ethiopië gedurende de maanden vóór zijn overgave te Amba Alagi. (Rome, (AP), 9.6).

LUCHTVAARTCOMMUNIQUE VAN CAIRO.

In Cyrenaica werden in de nacht van 7 op 8 Juni hevige aanvallen uitgevoerd door vliegtuigen van de Royal Airforce op de vliegvelden te Derna, Ganbut en Capuzzo, terwijl op de haven van Benghazi twee aanvallen werden uitgevoerd.

Te Derna ontstonden grote branden en ontploffingen, terwijl op zijn minst twee vliegtuigen op de grond werden vernield. Belangrijke schade werd aangericht op het landingsterrein te Ganbut, terwijl te Benghazi een aantal branden werd gevolgd door ontploffingen op de centrale- en Kathedraal steigers.

Onze gevechtsvliegtuigen onderhielden gisteren actieve verkenningstochten boven Cyrenaica, doch men maakte geen contact men den vijand.

In Syrië verleenden vliegtuigen van de Royal Airforce en de Royal Australian Airforce voortdurend steun aan de troepen op de grond.

Van andere fronten is weinig belangrijks te vermelden.

Malta werd in de nacht van 7 op 8 Juni aangevallen, doch geen schade of ongevallen werden gerapporteerd. Een BR20 Fiat-bommenwerper werd in vlammen neergeschoten en de bemanning van een tweede vliegtuig werd gevangen genomen nadat dit zo beschadigd was dat men er uit moest springen.

Geen van onze vliegtuigen wordt van deze operaties vermist. (Caïro, (AP) 9.6).

MUNITIE-OPSLAGPLAATS IN JOEGOSLAVIE OPGEBLAZEN.

Het Italiaanse nieuwsagentschap „Stefani" deelde mede, dat verschillende duizenden personen werden gedood en gewond toen munitie-opslagplaatsen van het Fort Smederevo nabij Beograd gisteren ontploften.

Stefani gaf dit bericht van het nieuwsblad „Nemzetorujvidek" (Rome, (AP), 9.6).

ENKELE ONLUSTEN BIJ DE STAKING TE INGLEWOOD.

De troepenmacht, die de fabriek van de Noordamerikaanse Vliegtuigmaatschappij heeft overgenomen, bestaat uit een aantal van 3000 man, bewapend met machinegeweren en getrokken bajonetten. Over het algemeen weken de stakers uit, toen de soldaten in gesloten gelederen voorwaarts kwamen. Een man, die bleef staan, werd aan de bajonet geregen en moest in het hospitaal worden opgenomen.

Vroeger op de dag hadden gevechten plaats tussen stakers en vrijwilligers. (Los Angeles, (AP), 9.6).

ITALIE EEN JAAR IN DE OORLOG.

Er zijn aanduidingen, dat Mussolini morgen zal spreken aan het eind van het eerste jaar, dat Italië aan de oorlog meedoet. Er is geen bekendmaking gedaan, doch er zijn voorbereidingen getroffen voor een plechtige ceremonie in de Kamer van Fascistische Verenigingen op 17 uur, ongeveer dezelfde tijd, dat Mussolini een jaar geleden de oorlogsverklaring bekend maakte. Men denkt, dat Mussolini ter gelegenheid van de verjaardag een speech zal afsteken. (Rome, (AP), 9. 6).

Het nieuws van vandaag.

St. Joris is de patroon van Engeland. St. Joris streed de zware strijd om den Draak te overwinnen. En hij overwon.

De legende van Sint Joris en den Draak is in de omgeving van Tyrus, Sidon en Byrouth ontstaan. Daar bevechten de Engelsen thans den modernen draak: de nazies. De invasie van Syrië gaat voort. De troepen van Generaal Dentz schijnen veel pro-Britse sympathieën te hebben, doch minder enthousiast te zijn voor wat betreft de Vrije Franse ideeën van De Gaulle. Duitsland bazuint ondertussen rond, dat er nog steeds geen Duitse troepen in Syrië zijn, al hebben de Britten al weer 140 nieuwe parachutisten gevangen genomen. De gevechten in Syrië krijgen een heet karakter. De enige straatweg langs de kust, die van Haifa over St. Jean. d'Acre naar Beyrouth loopt is vernield, zegt een telegram uit Vichy (blz. 1). Bij Dzjebel ed Druz en de Hermon wordt heftig gevochten.

Op de Dodecanesus-eilandjes komen steeds meer Duitse troepen aan.

Triest is het jubileum, dat de Italianen vandaag vieren.

Gisteren was het een jaar geleden, dat de geallieerden uit Narvik wegtrokken en Noorwegen zich overgaf aan Duitsland. Dat was eervol. Vandaag is een jaar geleden, dat Mussolini de oorlog verklaarde aan Groot Brittannië en Frankrijk in de rug aanviel. Heldendaden heeft het in het heden afgelopen jaar niet gepresteerd. Figuren heeft het geslagen bij dozijnen tegelijk. Het jubileum zal gevierd worden met een rede van Il Duce en een decoratie op de borst van D'Aosta, die... een van de vele Italiaanse verliezers is geweest.

Generaal Cornwall werd benoemd tot opperbevelhebber in Egypte. Thans zijn er dus 4 in het Midden-Oosten, u vindt ze op blz. 1.

Roosevelt is begonnen gewapenderhand stakingen te onderdrukken. Bij een vliegtuigfabriek in Californië werd bij strubbelingen een man aan de bajonet geregen (blz. 1).

Minister Welter is hedenmorgen met bestemming Miami uit dit Gebiedsdeel vertrokken. (blz. 3).

MINISTER WELTER:

„God zegene U, het ga U allen goed".

Officiële text van de tweede rede des Ministers.

Mijn waarde Landgenoten, ingezetenen van Curaçao.

Toen ik de vorige week het genoegen had, enkele woorden tot u allen persoonlijk te richten door de radio, zeide ik u reeds, dat ik op mijn terugreis nog een paar dagen in uw midden zou kunnen vertoeven. Deze enkele goede dagen zijn nu al weer bijna vervlogen, en morgen verlaat ik dit deel van het Nederlandse grondgebied.

Wanneer ik op dit ogenblik wederom het woord tot u richt, dan gaan mijn gedachten onwillekeurig terug over de afgelopen weken, gedurende welke ik het onschatbare voorrecht genoot te leven op eigen nationale bodem, onder eigen vlag, onder mijn eigen landgenoten. Ik wil u hierbij deelgenoot maken in de gevoelens van dankbaarheid en trots, welke mij bij zulk een terugblik vervullen.

Dankbaarheid vervult mij, voor het vele wat wij konden behouden, ondanks de geweldigste beproeving, welke ons Koninkrijk ooit werd opgelegd.

Trots vervult mij, omdat ik mij weer met eigen ogen, met hart en zinnen heb kunnen overtuigen, hoe groot en rijk en sterk Nederland overzee is en blijft.

Ik geloof, dat wij allen goed zullen doen, als onderdanen van het Koninkrijk der Nederlanden, wanneer wij ons van tijd tot tijd zulke dingen zeer duidelijk voor de geest stellen. De omstandigheden, waaronder wij leven vertonen bepaalde aspecten, die een neerdrukkende invloed op ons kunnen hebben, wanneer wij ze niet wisten te plaatsen in het juiste evenwicht. Dat evenwicht wordt gevormd door het levendig besef van de geestelijke en stoffelijke krachten, welke Vrij-Nederland in de wereld blijvend doet gelden in Indië, Suriname en Curaçao, ondanks de overweldiging van het Moederland.

Wij mensen van het Koninkrijk der Nederlanden vormen een nationale eenheid van een taai en sterk leven. Wij worden bijeengehouden, niet door dwang in welke vorm ook, maar door het verlangen om samen te zijn in een nationaal staatsverband. Een Staatsverband, dat gebouwd is op zulk een grondslag, op een grondslag, die diep ligt in de instincten van zijn burgers, is daardoor alleen reeds hecht gefundeerd. Maar hoeveel te sterker wordt dit nog, wanneer zulk een staatsverband bekroond wordt door een koningshuis als het onze, het Huis van Oranje, dat door eeuwen heen geleefd en geleden heeft met het volk, een Koningshuis, dat elke nederlaag en elke opgang van het volk heeft gedeeld; dat nooit zichzelf heeft gezocht, maar waarvan integendeel het volk weet, dat geen zelfopoffering voor Oranje ooit te zwaar is geweest als het om de belangen van het volk ging.

Wie zich voortdurend zuiver en scherp voor de geest houdt, wat het voor ons Koningshuis betekent, in deze tijd een Oranjevorstin behouden te hebben als Hoofd van Staat, regerend over drie vrije Rijksdelen in Oosten West-Indië, die in vrije loyaliteit het leven van de Staat voorzetten, die zal met mij beseffen, hoe dankbaar wij moeten zijn.

Die dankbaarheid betreft dus het feit, dat Nederland leeft in zijn overzeese gebiedsdelen, onder Oranje. Maar trots paart zich aan dankbaarheid, wanneer wij beseffen hoe groot en rijk dat een eigen nationale Nederlandse leven in Oost en West is.

Ik wilde dat ik in staat was u allen van dit besef en van deze trots te doordringen, door u deelgenoot te maken van mijne eigen ervaringen op deze reis. Ik zoude u zo gaarne voor de moeilijke tijden, welke wij nog moeten doormaken, iets medegeven van dat gevoel van vreugde en kracht, dat mij telkens weer doorstroomde, wanneer ik, in ver uiteengelegen delen der wereld aankomende, de Nederlandse vlag weer zag wapperen, onze kranige militairen zag, Nederlandse degelijkheid, werklust en organisatievermogen waarnam, ferme Nederlandse vrouwen en mannen om mij heen wist.

Sommigen van u zullen waarschijnlijk alleen het eigen gebiedsdeel kennen, velen ook kennen het dierbare Moederland aan de Noordzee. Maar weinigen is het grote geluk beschoren, om alle vier Rijksdelen te hebben bezocht en zich daar overal enige tijd thuis te hebben gevoeld.

Ikzelf was voor kort verstoken gebleven van het voorrecht, de West te hebben gezien. Nu ik dan het voorrecht heb gehad, hier enige tijd te mogen doorbrengen, nu kan ik uw verzekeren dat ik mij rijker voel en nog meer trots op mijn Nederlanderschap dan ooit tevoren.

Waarschijnlijk mijn waarde landgenoten, ons Rijk bleef ook na de overrompeling van Nederland groot en **sterk.**

Ons nationale leven bleef krachtig, onze eigen cultuur bleef ongerept onze economische activiteit bleef de wereld bestrijken. Sterk in de Souvereiniteit over eigen grondgebied is het Koninkrijk der Nederlanden blijven bouwen voor zijn toekomst.

En zo zal het blijven, wat de onwikkeling der dingen ons ook moge brengen.

Ik zeg dit met rustige zekerheid, ondanks het feit dat de naaste toekomst in velerlei opzicht zo onzeker schijnt. Ik gevoel mij gerechtigd tot die zekerheid, omdat ik overal in ons Rijk overzee de gevoelens heb kunnen peilen van mijne landgenoten, en bovendien omdat ik, evenals Gij, onze landgenoten in het moederland ken.

Als een van de mooiste ervaringen van mijn reis, moet ik uw vermelden, hoe ik overal in Indië en in Suriname even goed als hier de bevestiging heb gevonden van wat ik had verwacht: namelijk, dat een ieder de heilige overtuiging heeft, welke tot uitdrukking komt in de spreuk: „Nederland zal herrijzen".

Ik heb voor mijzelf gepeild hoe het komt, dat deze rustige zekerheid onder ons, onderdanen van het Rijk der Nederlanden, zo algemeen is. Wij zijn geen gewillige objecten voor leuze en propaganda, maar wij zijn integendeel zeer individualistische en critische mensen, die gewend zijn ons eigen oordeel te vormen. Wij realiseren het ons terdege, wanneer in sommige tijden het oorlogsverloop minder gunstige aspecten vertoont, en wij zijn niet gewend onze tegenslagen te verbloemen met schone schijn.

Wanneer wij desondanks zo algemeen en zo diep overtuigd zijn van de spoedige herrijzenis van Nederland, en met het Rijk overzee, dan is dat een reden, die tot ons aller verstand evenzeer spreekt als tot onze harten, een reden die diep geworteld is in onze gedachten. Dit is de reden, **dat wij een volk zijn van de allereerste**

rang, een volk dat in de wereldgeschiedenis een belangrijke rol heeft gespeeld, maar ook een volk dat in de toekomst van de wereld een eervolle plaats zal innemen. Wie om zich heen ziet, ontwaart overal ter wereld op elk gebied van de activiteit der mensen, hoe ons Rijk en ons Volk een plaats onder de zon innemen, die in belangrijkheid verre uitgaat boven het simpele getal van onze bevolking. Dat is te danken aan de biezondere geest- en spankracht van het Nederlandse Volk, die in geen enkel opzicht afwijken van de geest der voorvaderen, toen zij uittogen in de vrije wereld en de grondslagen legden voor het grote Nederlandse imperium van onze dagen.

De historische zending, welke de Voorzienigheid voor het Volk van Nederland heeft weggelegd, is nog lang niet voltooid. Nederland vertoont geen enkel verschijnsel van veroudering, integendeel.

Dit is de geest, die ons allen ook in deze tijden van beproeving bezielt, en op die geest komt het aan. Uit die geest toch zal de herrijzenis worden geboren van Nederland aan de Noordzee.

Want wij weten dat onze landgenoten ginds, ondanks de druk van den overweldiger, in alle opzichten zichzelf en ons gelijk zullen blijven, en dit ook in de toekomst zullen blijven. Geen macht ter wereld toch is in staat, het volk van Nederland te veranderen of het te doen buigen. In Nederland wordt bewaarheid de oud-Vaderlandse spreuk:

„Ick wyck niet uyt
„Ick blyf getrouw".

Ge weet het allen: in de oorlog, welke ons op de schromelijkste wijze is opgedragen, hebben wij nu eenmaal geen keus. Wij hebben niet te maken met een probleem van volharden of toegeven en dat maakt onze positie in sommige opzichten tot een sterke, omdat wij niet hebben te maken met de mogelijkheid van twijfel.

Daarnaast hebben we het geluk, dat ik geprobeerd heb in deze enkele woorden te schetsen: het plechtanker van ons prachtig Nederlands Rijk overzee, onder de beproefde leiding van Oranje en de zekerheid dat er niets ter wereld is wat onze nationale geest kan breken of deren.

Als ik u iets mag medegeven voor de zware tijden, welke wij nog zullen moeten doormaken, dan zou ik u deze raad willen achterlaten: bezin u voortdurend op deze dingen, en houd uzelf voortdurend vervuld van die dankbaarheid en die nationale trots, waarvoor wij zo ruimschoots reden hebben.

Als gij dit doet, dan zult gij vol goede moed blijven, gelijk ook onze geëerbiedigde Koningin ginds in Engeland vol goede moed blijft, en allen die het voorrecht hebben Haar te dienen.

Met deze zekerheid neem ik dan van u afscheid. God zegene u! Het ga u allen goed!

Nederland.

DE ZEELIEDEN DOEN HUN PLICHT.

Men schrijft uit Londen aan de Gouvernementspersdienst:

Dank zij de medewerking der Britse admiraliteit en van het Nederlandse Marine-hoofdkwartier zijn wij in de gelegenheid gesteld enige dagen aan boord van een Nederlands oorlogsschip van nabij het Nederlandse aandeel in de convooiering gade te slaan. Vertrokken uit een Engelse haven, waar de Nederlandse driekleur naast de Britse geallieerde vlaggen wapperde, pikten wij op de afgesproken plaatsen de koopvaarders op, bestemd voor het convooi. Een machtig, schilderachtig gezicht. Het groot eskader uit mistige horizon opdoemend, het ene zwaarbeladen oceaanschip na het andere, vliegmachines erboven zwevend en de omgeving verkennend, terwijl begeleidende snelle oorlogsbodems het convooi tegen duikbootaanvallen beschermden. De schepen kwamen van de horizon opzetten zo dicht na elkaar als de omstandigheden veroorloofden en toch een aanmerkelijke lengte beslaande.

Vandaar kregen wij nieuwe zwaarbeladen koopvaarders mee, welke veilig de Engelse haven waren ingeloodst. Het is het interessantst de moeizame arbeid der Marine van de brug af gade te slaan, die met grote zekerheid en zonder aarzeling de weg vindt door de netversperringen en door de smalle vaargeul in met mijnen bevéiligde gebieden, waar talrijke mijnvegers bezig zijn de door den vijand gestrooide mijnen op te ruimen, voortdurend op de scherpste uitkijk gehouden tegen verrassingen uit de lucht en van onderzee, waarvoor een speciaal luistertoestel doorlopend bezet is.

Het interessantst, doch biezonder veeleisend voor allen aan boord van het geheel verduisterde schip is het varen door de stikdonkere nacht met hoge zee, felle kou en regen, terwijl enkele flauwe navigatielichten aanwijzingen geven in de moeilijkste vaarwaters. Daarbuiten is alles spookachtig in de donkere nacht met de langs elkaar glijdende zware silhouetten in dichte nevel. Van het dag en nacht bezette radiostation flitsen af en toe lichtsignalen van de vliegtuigen naar de schepen door het donkere luchtruim. Als eendenkuikens zo verzamelde het Nederlandse oorlogsschip de te convoyeren koopvaarders achter zich, nu eens de een aanmanend vaart te verminderen, dan weer een ander waarschuwend de opgegeven koers te houden of sneller te varen om het convooi bijeen te houden en veilig in de haven af te leveren.

Het is een glorieus en bemoedigend gezicht in enkele dagen convooien van twintig, dertig, zelfs vijftig oceaanstomers te zien opdagen, en veilig te zien afgeleverd.

Het was een lust voor Nederlandse ogen een Nederlandse schip het leidend aandeel te zien nemen bij zulk belangrijk werk, waarvan de overwinning afhankelijk is. Persoonlijk waar te nemen, is de waardering der Britse experts en Marine en Koopvaardij voor het Nederlandse zeemanschap. Ons hart sprong op te varen onder onze driekleur en waar te nemen de opgewekte geest aan boord bij alle rangen.

Het waren rustige dagen, die ternauwernood realiseerden de wreedheid van de zeeoorlog. Slechts eenmaal werden wij gealarmeerd door sporen van vliegtuigen in de vorm van dampverdichte uitlaatsgassen hoog aan de bewolkte hemel, doch dreigende vuurmonden en bemande machinegeweren vertelden wel een ander verhaal. Wij zagen bovendien duidelijke tekenen, dat deze vaart niet altijd zo vreedzaam is als ditmaal. Nu was het een uitstapje, ondanks de loerende bedreigingen, waartoe de stemming aan boord en de kameraadschap het hunne bijdroegen.

Zo doen de kranige Nederlandse mannen hun rustige, dappere plicht in de geweldige strijd. Minister Welter zeide het op de persconferentie Zaterdag nog zo duidelijk en hartgrondig: „Het is nauwelijks te begrijpen, welke een enorm aandeel de duizenden en duizenden Nederlandse marine- en koopvaardijmannen hebben in de geallieerde oorlogvoering en in de uiteindelijke overwinning. Hun moed en opofferingsgezindheid is zo groot, dat er geen woorden voor zijn te vinden."

DE NEDERLANDERS BUIGEN TOCH NIET.

Nederlands onwil om den Duitser ook maar enige concessie te doen, blijft onverzettelijk. Het is alsof in de vurige kolen, die de onderdrukker steeds meer op het volk gaat stapelen de nationale vastbeslotenheid gestaald wordt. De Duitser heeft het lange tijd met een zacht lijntje geprobeerd. Dat heeft niet het geringste resultaat gehad.

En de onderdrukker toont dit heel goed te beseffen, zo heeft volgens de Nederlandse dagbladen van 12 Mei een zekere Dr. Wertner te Ommen een rede gehouden die duidelijk blijk gaf van het feit, dat ondanks allerlei strenge straffen, de Nederlanders blijven luisteren naar de uitzendingen van de B.B.C. Werther zeide o.a.: „Wanneer doktoren en andere intellectuelen alles wat de B.B.C. uitzendt als orakeltaal wensen te beschouwen en niets wensen te geloven van wat de Duitse nieuwsbronnen mededelen, laat hen in hun eigen stomheid verzuipen......"

Hoe zuur de Nederlandse druiven voor de nazie-vossen zijn, blijkt uit deze woorden van Werther, die woordelijk uit de Nederlandse pers zijn overgenomen: „het pad, dat wij gaan, loopt via de werkers en de boeren, ongeveer drie procent van de intellectuelen staan achter ons en wij zullen de overigen nooit mee-krijgen. Naar wij zullen winnen. Wij moeten revolutionair zijn, wij mogen niet rusten alvorens de maatschappij overeenkomstig onze wensen is opgebouwd."

Het dagblad van de Nederlandse Unie „De Unie" (dat nu een oplaag van 300.000 heeft!) gaat voort met zijn scherpe aanvallen op „die hele beroerde groep van N.S.B., zwart Front, N.S.N.A.P." („de Unie" van 15 Mei jl.) en protesteert tegen het denkbeeld de macht in handen te leggen van de N.S.B. Het blad maakt de bitterste verwijten aan van Rappard en diens N.S.N.A.P., die „zoozeer is bezeten door het rassenvraagstuk, zoozeer tekeer gaat tegen „Joden en mensen met een donkere gelaatskleur", dat hij daardoor de Nederlandse onafhankelijkheid prijsgeeft. Het verzet van de Nederlandse Unie tegen de kleine minderheid van Nederlandse nazies schijnt de Duitsers steeds meer te prikkelen. Dat blijkt eens te meer uit een artikel van den Duitser Fischboeck in het „Nationale" Dagblad (van 16 Mei) waarin hij schrijft: „...... de Nederlandse Unie is een gevaarlijke verzameling van halve intellectuelen, die beschouwd moeten worden als ratten in het huis van de Staat".

Fischboeck stelt dan voor, dat de W.A.-Mannen van de N.S.B. toestemming moeten krijgen „de huizen dezer onsociale elementen te onderzoeken".

Deze uitlatingen van Fischboeck is de eerste directe en onomwonden aanval van officiële Duitse zijde op de Nederlandse Unie. De Duitse onderdrukker komt nader tot de N.S.B. (die 30.000 leden heeft), omdat hij nergens anders een steunpunt in Nederland kan vinden. De Nederlandse Unie is de grootste organisatie, die Nederland ooit heeft gekend: zij heeft 2.500.000 leden en zij is uitgesproken anti-N.S.B. Geen duidelijker bewijs voor de zekerheid, dat de Duitser het moeilijk heeft in ons Vaderland. Waarbij men dan ook nog gelieve te bedenken, dat honderd-duizenden Nederlanders zich niet bij de Unie hebben aangesloten, omdat zij vinden, dat die nog niet ver genoeg gaat!

NIEUWS VAN OVERAL.

— De Nederlandse veestapel, die reeds voor een groot deel is verdwenen (naar Duitsland), is weer met twintig procent verminderd, deels om voedsel te verschaffen, deels wegens de precaire voeder-situatie. Ook deze „gloric van Nederland" is er naargeestig aan toe.

— Alle Duitse vrouwen, die Nederlands-Oost-Indië wensen te verlaten, zullen binnenkort op twee Japanse schepen via Siberië naar Duitsland gaan. Enkele gaven de voorkeur aan het Indische kamp. En Indië is blij van deze ongewenste gasten verlost te zijn.

Het Britse Ministerie van Luchtvaart deelde mede, dat een jonge Nederlandse vlieger bij Boulogne een Duitse Messerschmitt heeft neergeschoten. Op een gegeven ogenblik was hij in gevecht met drie vijandelijke vliegtuigen. Deze een achtervolgde hij tot op 50 m. en schoot hem vervolgens naar beneden, de zee in.

— Het Nederlandse Gezantschap in Zuid-Afrika zond 2900 pond sterling naar het Prins Bernhard Fonds in Londen, bijeengebracht voor de bevrijding van het lieve Vaderland door Nederlanders in Rhodesia, de Belgische Congo, Oost-Afrika.

— Onder Duitse contrôle is in Nederland een „studie-genootschap" opgericht „Nederland in Europa". Er zitten niets dan N.S.B.'ers en dergelijken in. De beruchte Prof. Snijders is president en verder zitten er in E. J. Voute, Meyer Schwenke en dergelijke beruchte elementen.

— Jac. Rustige, de enige onder Duitse goedkeuring aangebleven Amsterdamse wethouder, is nu benoemd tot plaatsvervanger van Amsterdams Rijkscommissaris Voute.

— Nederlands-Indische metaalbedrijven mogen geen orders van meer dan 2000 gulen meer annemen zonder overheidstoestemming. Alleen voor de scheepsbouwers in Tandjong Priok in Soerabaya is deze grens op 10.000 gulden gesteld. Aan Militaire opdrachten moet voorrang worden gegeven.

— Teneinde te voorkomen, dat „de verkoper koning" wordt, zijn in Nederlands-Indië voor vele goederen maximum-prijzen vastgesteld o.a. voor katoentjes (waarvan dit grote gebied per jaar niet minder dan 250.000.000 meter „consumeert").

— De jaarklasse 1923 is vervroegd opgeroepen in Nederlands-Indië.

— Minister Van Kleffens kwam Zaterdag in Canada aan. Hij ontmoette Prinses Juliana. Hij zal er vier dagen blijven en spreken met Canadese regeringspersonen.

BUITENLAND.

ROOSEVELT GEEFT OPDRACHT TOT OVERNAME VAN VLIEGTUIGFABRIEK.

Roosevelt gaf bevel aan het leger om de fabriek van de „North American Aviation Company" te Inglewood in Californië over te nemen.

Stephen Early, Secretaris van den President gaf slechts de bekendmaking aan de verslaggevers zonder biezonderheden te noemen.

Later werd bekend gemaakt, dat de opdracht om 10 uur hedenmorgen werd getekend. Robert P. Patterson, Ondersecretaris van Oorlog, gaf het door per telefoon vanuit Roosevelts studeervertrek aan den officier, die het commando voert over de troepen te Inglewood. Het Witte Huis deelde mede, dat Roosevelt persoonlijk sprak met Luitenant C. O. Earnshaw en opdracht gaf, dat de fabriek zou worden overgenomen.

Aanwezig in President Roosevelts studeervertrek waren ook Hillman, een Arbeidslid van het Kantoor voor Productieleiding, Procureur-Generaal Jackson, Harry L. Hopkins, Inspecteur van het program voor steunverlening aan Groot-Brittannië en Early zelf.

Volgens Early deelde Patterson aan Earnshaw mede, op instructies van Roosevelt om aan de militairen te zeggen, dat zij bescherming moeten bieden aan de mannen, die daar naar en van het werk gaan, terwijl deze ook in hun huizen moeten worden beschermd. Early deelde mede, dat de opdracht noodzakelijk was om de fabriek te laten doorwerken, omdat er arbeiders zijn die naar het werk terug willen keren. Het schijnt evenwel dat dezen dit slechts zullen doen, ingeval hun door het leger bescherming wordt geboden. Earnshaw rapporteerde dat ongeveer 1000 man buiten de fabriek wachtten. Zij worden echter belet door ongeveer een gelijk aantal stakers om naar het werk terug te keren. Slechts ongeveer 10 mannen zouden de fabriek zijn binnengegaan. Verder berichtte Earnshaw, dat de toestand onder contrôle was van de politie. (Washington, (AP), 9.6).

ANTWOORD AAN JAPAN ONBEVREDIGEND.

De zegsman van het Japanse kabinet Koh Ishi deelde mede, dat het antwoord, welke onlangs door Nederlands Oost-Indië werd gegeven op de Japanse eisen om belangrijk grotere hoeveelheden handelsartikelen, zeer onbevredigend was (Tokio, (AP) 10.6)

STRIJDBEELD IN SYRIË.

Langs de Middellandse Zeekust bereikte het geallieerde offensief uit Palestina langs de weg van Tyre naar Sidan een punt op ongeveer 40 mijl van Beyrouth in Libanon verwijderd. In het Oosten en het binnenland werd de Britse aanval uitgestrekt uit Transjordanië tot op 25 mijl binnen de Syrische grens en 40 mijl of minder ten Zuidwesten van Damascus. Elk Brits verslag schilderde de koloniale Franse defensie als niet effectief, zonder geest en verder verzwakt door de voortdurende deserties naar de geallieerde zaak, hoewel de vertegenwoordigers van de Vichy-Regering dit ontkenden, en daar treffen de Duitsers voorbereidingen om hun stootbataljons in de strijd te werpen.

Berichten doen de ronde, dat grote Duitse strijdkrachten worden geconcentreerd op Rhodes en andere van de Italiaanse Dodecanesus-eilanden in de Middellandse Zee en dat troepentransportschepen reeds uit Griekse havens stomen. Er zijn ook tekenen, dat de nazie-techniek van de parachuteaanval, welke zoveel succes op Kreta heeft gehad, reeds functioneert in Syrië, aangezien van ingelichte Britse zijde werd gemeld, dat 140 van zulke parachutisten, waaronder een kolonel, reeds zijn gevangen genomen. Dit bericht komt echter ietwat langs een omweg en werd door de Engelsen toegeschreven als komende van Vrije Franse bron.

De Britse landaanval heeft tot doel in Syrië een Duitse bezetting op grote schaal te voorkomen, hetgeen Suez en alle andere Britse imperiale bezittingen in het Midden-Oosten in dreigend gevaar zou brengen.

Van drie zijden werd de inval gedaan. De eerste en meest actieve strijdkracht was die voortrukte ten Noorden van Tyre. Ten Noorden van dat Bijbelse landteken en voorbij de rivier Litani, welke op dat punt naar het Westen ombuigt en in de Middellandse Zee uitmondt, werd het dorp Merjayoun bezet. Een tweede opmars naar Damascus geschiedde uit Transjordanië. Een derde strijdkracht trok voort langs de vallei van de Euphraat van Irak uit in de richting van de buitenpost Deir Ez Zor, welke ligt in het Oostelijk deel van de Syrische woestijn op ongeveer 250 mijl ten Noord-Oosten van Damascus. Terwijl deze activiteiten voortgang vonden, wachtte geheel Groot-Brittannië op een antwoord op deze ernstige vragen: Of Hitler zou kiezen er een grote strijd van te maken, terwijl hij klaarblijkelijk in minder voordelige positie is. Of de Vichy-Regering bereid is de gehele Franse natie in de oorlog te werpen aan de zijde der asmogendheden (Londen, (AP) 9.6).

EEN VOORBEELD VAN ITALIAANSE TELLING.

Van gezaghebbende Italiaanse zijde wordt medegedeeld, dat de Italiaanse Luchtmacht in het eerste jaar van de oorlog 1439 vijandelijke vliegtuigen heeft neergeschoten, terwijl men zelf 232 vliegtuigen verloren heeft. (Rome, (AP), 9.6).

AMERIKAANSE TROEPEN NEMEN FABRIEK OVER.

Amerikaanse troepen traden de vliegtuigfabriek binnen van de „North American Aviation Company", waar thans een staking plaats heeft, hetgeen geschiedde volgens opdracht van President Roosevelt. (Los Angeles, (AP), 9.6).

ITALIAANSE VERLIEZEN OVER MEI.

Te Rome werd bekend gemaakt dat de Italiaanse verliezen over Mei als volgt bedragen: Gedood 1948, gewond 5204, vermist 27.292. Deze getallen omvatten enige verliezen van voorgaande maanden, die nog niet gemeld waren. Op de Joegoslavische en Griekse fronten werden de volgende verliezen geleden: Gedood 1444, gewond 4147, vermist 223. In Noord-Afrika zijn de verliezen: Gedood 329, gewond 752, vermist 23919. Oost-Afrika: Gedood 58, gewond 77, vermist 2354. De Vloot leed de volgende verliezen: Gedood 38, gewond 187, vermist 303. De Luchtmacht leed als volgt: Gedood 79, gewond 41, vermist 493. (Rome, (AP) 9.6.).

ITALIAANS — ZWITSERSE HANDELSOVEREENKOMST.

Te Rome werd tussen Italië en Zwitserland een nieuwe handelsovereenkomst gesloten. Zwitserland gaf een verklaring uit, die wees op het belangrijke gevolg voor de Zwitserse handel vooral wat havenfaciliteiten betreft door Italië verleend. Ook werd gewag gemaakt van de langdurige bestaande handelsbelangen tussen beide landen.

KIRKPATRICK NAAR IERLAND.

Ivone Kirkpatrick, de Britse buitenlandse vertegenwoordiger, die Hess had ondervraagd en een verslag van de conversatie aan Churchill had gegeven, bevindt zich thans in Ierland. Hij verklaarde, dat hij voor particuliere aangelegenheden ging. Er werd in het geheel geen officieel verband genoemd voor deze reis naar het neutrale Ierland waar Duitsland nog steeds een legatie heeft.

DOODSTRAF IN NOORWEGEN.

De Duitse militaire rechtbank te Bergen sprak de doodstraf uit over den Noor Erling Narthinson, omdat hij getracht heeft naar Engeland te vertrekken.

Curaçao.

DE MINISTER OP MAANDAG.

De Gouverneursauto reed Maandagmorgen alleen uit. Maar de bewakende politie-motor ging mede. Hoofdinspecteur van der Kroef was waakzaam. Bij de tolboom van politiepost Kleine Berg stond Districtmeester van Eps met een cordon veldwachters in het gelid. De Districtmeester van het derde district ging verder de tocht mede maken.

De vijf boeren van Helfrichdorp waren bijeengekomen om Minister Welter te zien. De Heer De Vries wachtte om de nodige inlichtingen te geven, toen de „C 429" voorreed. Ditmaal zaten er slechts vier personen in: Minister, Gouverneur, Adjudant en Districtmeester Van Eps. Van de heuveltop had men een magnifiek uitzicht over de modelboerderij, haar haveweiden en vee.

In het midden het statige landhuis uit vervlogen kolonistentijd van degelijke bouwers. Hun neus zouden de bouwers van deze hoeve hebben opgehaald bij het zien van de muurtjes en kozijntjes, die de tegenwoordige huizen moeten vormen. Maar de Minister vond ze mooi, deze moderne woningen, die zeer zeker hygiënisch zijn ingericht. Minister Welter bezocht een van de boerderijen met schuur en verder toebehoren. Hij was zeer geïnteresseerd in de voormalige slavenhuisjes. Met de boeren sprak hij, liet zich voorlichten op elk gebied.

Van Helfrichdorp reed men naar Barber. Het pittoreske kerkje wachtte temidden van palmen. Erehagen van K.J.M. en K.J.V. stonden er reeds van half 10 af aangetreden, Pastoor Henricus Penninx voorop. Frater Maria Radulphus was aanwezig in zijn qualiteit van waarnemend inspecteur van het onderwijs (Inspecteur Dr. Goslinga is op de Bovenwinden), met den Heer Drs. J. H. G. Mulders.

De oudste inwoonster van Barber was toegelopen om voor het eerst in haar 96 levensjaren een minister te zien. „Zeg haar maar", aldus de minister die haar de hand schudde, „dat ze er uitziet als telde ze pas 40 lentes......"

Pluimpjes deelde de Minister uit aan de kinderen, ging daarna het verenigingsgebouwtje binnen om de hoedenvlechterij en de naaischool te bezichtigen. Deze nijverheid had de biezondere belangstelling van den minister. Een aardig idee was het ook om den Minister een groot en klein mandje cadeau te geven. De Minister zelf nam nog een jurkje mede om aan zijn enig 2-jarig kleinkindje in Oost Indië te sturen.

Het volgende nummer van het programma was een bezoek aan de lagere school. Alles was in de klassen. De localen waren prachtig versierd. Portretten van de leden van de Koninklijke Familie op alle leeftijden en in alle combinaties hingen in groten getale aan de wanden. „Wilhelmus" zongen de kinderen, toen de Minister de school betrad en een van de klassen binnenging. Terstond was Minister Welter hogelijk geïnteresseerd in het onderwijs van de Zusters.

Zuster Fermina was er reeds 43 jaar. „Hoeveel maal bent u met verlof geweest?" vroeg de Minister. „Geen enkele maal." — „Dan bedank ik u namens de Regering voor het vele werk, dat ge in deze mensenleeftijd in de West hebt tot stand gebracht."

De kinderen droegen rood-wit-blauwe strikjes, zongen het Wilhelmus.

Na afloop bad de Minister een ogenblik in de parochiekerk, toen ging het gezelschap weer door de erehaag terug naar de automobiel.

Zo laat kwam men thuis, dat de Curom-rede (officiële text op de voorpagina) een half uur moest worden uitgesteld. In de middaguren bracht men een langdurig en vruchtdragend bezoek aan de administratie van Financiën van 14.30 tot 17 uur. Een macht publiek stond er toe te zien. Toen de Minister in de auto stapte en Mr. Franke vaarwel boog van de stoepen van zijn kantoor.

Rechtstreeks ging het naar de C.P.I.M. De Heren Noorduyn, Ehrlich en Vromans ontvingen den minister bij het Beatrix-plein. Men reed door Rio Canario en bezocht de woonhuizen van de contractarbeiders, de stichting woningbouw, de terreinen van de C.P.I.M., waar uitgestapt werd op de nieuwste „plant". Over het kraken van de olie vertelde de Heer Nijhof, alvorens het gezelschap weer insteeg om naar Asiënto te toeren. Daar stond Professor Oppenheim met Asiënto-voorzitter Jan Haayen om te verwelkomen. Men gebruikte iets en de Minister bekeek het foto-album, dat hem namens het olie-bedrijf als souvenir werd aangeboden. Om 18.45 uur was men weer thuis.

Hunne Excellenties Minister en Gouverneur met familie, Z. H. E. de Apostolisch Vicarius met Secretaris, Ds. en Mevrouw Eldermans, de Heer en Mevrouw Bouman, de Heer en Mevrouw C. J. A. Correa, Kolonel W. v.d. Donker, de Heer en Mevrouw C. F. Gronemeijer, de Heer en Mevrouw J. F. Huddleston, Lt. Col. Hughes Hallet, de Heer H. E. Kies, Mevrouw van de Laarschot, de Heer en Mevrouw L. Langeveld, de Heer S. C. Lawrence, de Heer J. Noorduyn, de Heer en Mevrouw Oppenheim, de Heer W. G. Peekema, Dr. F. L. Rutgers, de Heer en Mevrouw J. Sprockel, de Heer en Mevrouw E. L. Venema zaten in de studeerkamer van den Gouverneur te genieten van het apéritif. Weldra ging men ter tafel. Minister Welter geleidde Mevrouw Wouters, de Gouverneur Mevrouw Oppenheim en de Heer Noorduyn Mejuffrouw Wouters ter tafel. Professor Oppenheim nam de honneurs waar voor den Apostolischen Vicarius. Torentjes van rood-wit-blauwe bloemstukken stonden op de lange dis geschikt. In Oranjebloemen was „O Zo" op tafel geschreven. Portretten van de Koninklijke Familie waren opgesteld temidden van groen en beschenen door zoeklichtjes.

De Gouverneur brengt al ras een dronk uit op Hare Majesteit en bedankt den Minister voor diens bezoek. „Ge hebt de harten van Curaçao stormenderhand veroverd...... vriendelijkheid ging er van U uit, waar ge ook gingt......"

Minister Welter bedankte in hartelijke woorden, vergeleek de paleizen van de drie Overzeese gebiedsdelen: het statige, met Oosterse praal beklede paleis van Indië, het tropenpaleis van Suriname, en het karakteristiek vaderlands aandoende paleis van Curaçao. „Men moet de vier gebiedsdelen steeds in verband zien. Nederland met zijn Overzeese delen is één. Het is ondenkbaar, dat men Boven zou kunnen willen, dat dit uniek verband zou worden verbroken...... het heeft een roeping in de wereld......"

Kaatsend wierp de Minister de bal terug aan den gastheer door op te merken, dat niet hij de harten der Curaçaoënaars veroverd had, maar dat men hem hier zo spontaan, zo aardig, zo hartelijk was tegemoet getreden, dat de bevolking hem lief geworden was. Maar ook had de Minister woorden van dank voor Mevrouw en Mejuffrouw Wouters, die hem deze dagen met haar lieve zorgen hadden omringd. „Meer dan gast was ik hier......"

Sterk beklemtoonde de Minister in zijn tafelrede nog de steun, die uit de Verenigde Staten moet komen en zonder welke de overwinning onmogelijk is. „Nederland zal herrijzen onder Oranje", zo besloot de Minister zijn slotrede op dit Eiland.

Een doek was gespannen tussen rode bougain ville voor de grote buitendeuren van de middenhal in het paleis, toen na afloop de heren Visser en Van Essen films gingen vertonen. Eerst een film van Neerlands Vrijheidsdag, toen van de wereldtentoonstelling in New York met het Nederlandse pavillioen, en tenslotte van de Prinsessen. Bij de verlichte kiosk in de tuin gebruikte men later koffie.

MINISTER WELTER VERTROKKEN NAAR MIAMI.

Toen de dageraad aan het krieken was, verschenen de bewoners van het Gouvernementshuis op het bordes om hun gast, Minister Welter, uitgeleide te doen. Mevrouw en Mejuffrouw Wouters bleven achter, de anderen daalden de trappen af om de erewacht van de schutters o.l.v. Lt. Broekman in ogenschouw te nemen. Het corps van de politietroepen o.l.v. Brigadier Dimmendaal speelde.

En weg reed de stoet. Voorop een zijspancombinatie, dan Kapitein Venema, die al deze tijd voor 's ministers veiligheid had zorggedragen, de C 429 en weer een motor. Bij Hato reed men eerst nog even naar het Landhuis van den Gouverneur, dat momenteel door de Britse militairen wordt gebruikt. Toen ging men afscheid nemen van de hoofdambtenaren en hoofden van diensten, met den G.P.D.-chef. Ook waren aanwezig de Apostolisch Vicarius, Ds. Eldermans, de Raad van Bestuur en de Voorzitter en Ondervoorzitter van de Staten.

Kapitein Venema bood een foto-album aan, waarin ongeveer 70 foto's betrekking hebbende op het verblijf des ministers waren verzameld. Zelfs de foto's van gisteravond waren al gereed en opgenomen. Politiefotograaf Linker had ze gemaakt.

De Minister was blij, bedankte in het biezonder Kapt. Venema, Hoofdinspecteur Van der Kroef en Politiefotograaf Linker voor hun dienst, inspecteerde nog de erewacht o.l.v. Lt. Honi, beluisterde de muziek van de Engelse band en daar ging de Douglas naar Miami, waar de minister van plan was één dag te vertoeven om dan weer naar Washington verder te reizen.

Dit vliegtuig, waarin ook Prof. Oppenheim en Mevrouw medevlogen, is een van de toestellen, die naar N.O. Indië gaan.

CUROM-NIEUWS.

Programma **Wo.:** 8.35 Nieuwsbulletin.

12.15 Nieuwsbulletin, gevolgd door lunchmuziek.

19.30 Populaire Centraal- en Zuid-Amerikaanse muziek, aangeboden door de firma Th. A. Henriquez.

20.30 Nederlands Nieuws en Nieuwsberichten.

20.45 Gevarieerd Programma.

21.45 Wilhelmus, sluiting.

BOTICA'S.

Deze week hebben de volgende botica's de Zondag- en nachtdienst:
Otrabanda: Del Pueblo.
Punda: Juliana.

PATER LEO VAN HEGELSOM O.P. †.

Hedenochtend 7 uur werd een plechtige H. Requiemmis opgedragen in de parochiekerk van Santa Rosa voor de zielerust van pater Leo van Hegelsom O.P., oud- pastoor der parochie.
Een overvolle kerk vierde tezamen met den huidigen pastoor, pater Constantius Gallé O. P., de H. Eucharistie en verenigde zich in gebed voor de zielerust van den beminden herder. Pastoor Gallé werd geassisteerd door p. Rafaël Meussen O. P. en Rosarius Weenink resp. als diaken en subdiaken.

Enige confraters van den overledene hadden in het presbyterium plaats genomen.

De absoute werd verricht door Z.H.E. den Apostolisch Vicarius.

EEN NIEUWE FEUILLETON.

„Een Huis vol Haat" is de nieuwe feuilleton, die heden begint. Wie de film in Westend gezien heeft „The old dark house" weet, wat een beklemming er uit kan gaan van een huis. In dit huis wordt de haat gekweekt, die tot een climax stijgt.

Wie heeft de moorden gedaan?
Zet U aan het speuren.

ARUBA

DE ONDERGRONDSE ZOETWATERSTROOM.

Capaciteit van 1½ millioen liter per uur.
Ook Westpunt op Curaçao zou kunnen profiteren.

Frère Appolinair, visitateur der Frères op Aruba, heeft bij zijn bezoek aan Aruba nadere biezonderheden kunnen geven omtrent de zg. ondergrondse zoetwaterstroom. Vast staat, dat deze stroom bij de kleine steiger tegenover het douane kantoor het eiland binnenkomt (de monumentale lantaarnpaal ligt in het centrum) en vandaar recht doorloopt tot aan de R. K. Mulo school waar hij een tamelijk rechthoekige bocht maakt en vervolgens in de richting van Boca Mahos naar zee stroomt. Naar verluidt gaan van hieruit verscheidene vertakkingen de Caraïbische zee in en het schijnt dat de Westkust van Curaçao ook wordt aangestipt (Westpunt), hetgeen als het zo blijkt te zijn, ook een pracht uitkomst voor Curaçao zal zijn. **De ligging van de zoetwaterstroom onder Aruba wordt geschat op een diepte van ongeveer 20 Meter.** Bij de R.K. jongensschool verbreedt hij zich waaiervormig tot een maximum breedte van 40 Meter.

De waterader zelf heeft een doorsnee van ongeveer 18 meter. De druk van het water is dusdanig dat bij een eventuele boring het water zich zelf ongeveer 10 meter in het boorgat boven zal werken. **De capaciteit van deze ondergrondse rivier is anderhalf millioen liters per uur.**

De broer van frère Appolinair, ook een wichelroede-expert, zal volgende maand arriveren om de bovengenoemde gegevens verder te controleren om zodoende tot absolute zekerheid te komen. Frère Appolinair is thans doende om de oorsprong van de stroom te onderzoeken, die waarschijnlijk moet worden gevonden in Colombia. Naar men ons mededeelde, tonen zich zowel het Gouvernement als de Lago geïnteresseerd en kan er op hun medewerking gerekend worden bij de komende onderzoekingen en boringen. Frère Appolinair is ook in staat om de aard van de verschillende steensoorten die men moet doorboren aan te geven.

Aruba ziet smachtend het ogenblik tegemoet dat het eerste water van deze stroom aan de oppervlakte zal verschijnen. Men spreekt reeds over nieuwe plantages, schone parken en... **Gratis** (pardon, bedoeld is **goedkoper**) leidingwater......

CURAÇAO TRADING COMPANY.

Voor zover het te constateren is, begint de Curaçao Trading Co., vaste voet op Aruba te krijgen. Men heeft al een kantoor geopend en het ziet er naar uit dat de C.T.C. zich op grote schaal gaat uitbreiden wat betreft, bouwmaterialen enz. enz.

WARFAIR AREND PETROLEUM MAATSCHAPPIJ.

Van uit de Arend Petr. Mij. gaat het initiatief uit om een zg. **„Warfair"** op touw te zetten, ten doel hebbende om **oorlogswapenen** te kopen; de opbrengst zal ten bate zijn van het **Nederlands Oorlogsfonds en van het Britse oorlogsfonds.**

Er zal een soort kermis georganiseerd worden met caroussel enz. enz. Men spreekt van Juli as.; zodra de plannen uitgewerkt zijn, volgen verdere berichten.

WIE IS DE GELUKKIGE?

Dit zijn de winnende nummers van de verloting van het Irene Comité

Radio	No. 248
Stofzuiger	No. 143
Mix-master	No. 14
Merry go round	No. 125
Thee-servies	No. 67
Wijnen	No. 308
Toast-set	No. 145
China tafeltjes	No. 255
Boiler-set	No. 406
Rooktafel	No. 156
Percolator	No. 219

BURGERLIJKE STAND.

Bevallen op: Mei 29 Henriquez, Euseba, echtg. v. Croes, O. z; Mei 19 Webbe, Emily Williams echtg. v. Thompson, F. W. z; Mei 18 Mason, Geraldine echtg. v. Graham T. z; Juni 3 Timp, Wilhelmina Cato, echtg. v. Steenbakkers, F. H. d; Mei 30 Cannegieter, Marianne Elfride z; Erasmus, Manuelita echtg. v. Navas, P. C. d; Mei 29 Maduro, Abelina echtg. v. Dabian, P. S. z; Schwengle, Maxamina Catarina echt. v. Garcia, N. z; Mei 30 Figaroa, Saturnina echtg. v. Soto, J. d; Juni 1 Koster, Cornelia Maria Adriasa echtg. v. Kanters, P. A. d; van der Linden, Rafaela echtg. v. Pietersz, J. L. de J. z; Kelly, Helena Tomasa echtg. v. Figaroa, H. A. C. d; Croes, Felicia echtg. v. Dania, B. z; Juni 2 Croes, Olinda echtg. v. Croes, O. d; Serrant, Elvie Maria echtg. v. Delamare, S. z; Arends, Maria Theodora echtg. v. Kelly, H. J. d; Mei 29 Kock, Leoncita echtg. v. Marchena, A. S. d; Juni 3 Croes, Candelaria echtg. v. Bislip, D. d.

Overleden op: Mei 29 Klepper, Eufemia Albertina 78 j.; Lacle, Roland Irving 1 j.; Mei 31 Giel, Ildefonso 77 j.; Mei 30 Frigerio, Victorio Francisco Plinio Americo 82 j.; Juni 2 Lacle, Joaquin Simon 9 mnd.

Ondertrouwd op Mei: 39 Casuela, Henrique Serapio en Janga, Petra Cristina; Odor, Juan Maximo en Thijsen, Isixta Dorothea.

Getrouwd op: Mei 29 Croes, Frans Muller en de Mey, Anna Maria; Dirksz, Carolina Matilda; Peltier, Andrew Isidore, Marie Saint; Juni 3 Figaroa, Jose Anselmo en Kelly, Flora Tecla; Dyer, Ino Paul en Lamb, Catherine Marie; Juni 4 Carrion, Luis, en Rosel, August; Paris, Louis, Rudolf Frank en Oduber, Albertina Cecilia; Matos, Wladimiro en Delgado, Marina Ildefonsa.

ALLERLAATSTE NIEUWS.

Naar te Ankara vernomen werd hebben de specialisten van de Duitse luchtmacht, die door Syrië verspreid zijn van Aleppo naar Damascus, van het nazie-hoofdkwartier order ontvangen om zich te verwijderen uit het aangevallen Franse Mandaatgebied. De order werd gegeven nadat Berlijn ervan overtuigd was, dat de Britse aanval niet slechts een politieke geste was van militaire bluf.

Uit Londen wordt gemeld, dat drie Britse en Vrije Franse colonnes het Zuidelijke punt van Syrië thans bezet hebben en voortrukken in de richting van Beyrouth en Damascus met over het algemeen lichte tegenstand der Fransen. Een voorzichtige Britse zegsman deelde mede, dat het aantal ongevallen licht is. Verder werd gemeld, dat indien de Britten nog steeds met dezelfde snelheid voortrukken men thans op ongeveer 30 mijl van Damascus verwijderd moet zijn en de andere colonne, welke langs de kust optrekt, nog ongeveer 35 mijl van Beyrouth verwijderd moet zijn.

De Fransen berichtten geen steun te hebben ontvangen van de Duitsers en van een zijde deelde men mede, dat de Duitsers aan Vichy hebben gemeld, dat men zich terugtrekt uit Syrië waarschijnlijk door de onverwachte hevige verliezen in de campagne van Kreta. Indien dat waar is zien de Britten uit naar een Duitse aanval uit een nieuwe hoek als een tegenzet voor de Britse inval van Syrië. Een aanval op Tobruk of een hernieuwde poging om Egypte binnen te rukken wordt als een weinig in het oog lopend beschouwd, hoewel deze altijd door Generaal Wavell verwacht wordt.

Tevens verwacht men een soort van Franse represaillemaatregelen voor de invasie van Syrië, mogelijk in Afrika tegen de strijdkrachten van De Gaulle.

Niettegenstaande de volle maan vielen haast geen bommen op Groot Brittannië in de afgelopen nacht.

Door de Raf werd gisteren bij daglicht uitgebreide aanvallen gedaan op de vijandelijke scheepvaart nabij de kusten van Noorwegen, Nederland, België en Frankrijk.

De Kapitein van het Braziliaanse stoomschip „Osorio" zond een boodschap waarin wordt medegedeeld, dat het ss. **„Robin Moor" van de Verenigde Staten** op 21 Mei werd getorpedeerd.

Cyprus wordt gedurende de laatste 48 uur op hevige wijze door Duitse en Italiaanse vliegtuigen aangevallen.

Churchill deelde in het Lagerhuis mede, dat men de Regering van de Verenigde Staten heeft ingelicht omtrent **de vlucht van Hess.**

Het Wereldgebeuren.

Curom-Weekoverzicht van gisteravond.

Sedert de Pinksterdagen is het strijdtoneel enkele mijlen verschoven. De Nazies hebben tegen aller verwachting in toch vaste voet op Kreta gezet, en prompt één dag daarna verschenen de eerste bombardiers boven Alexandrië. Nu geen 500 mijl is de afstand en dus was dit te verwachten. Alexandrië is Groot Brittannië's sterkste havenpost in het Midden-Oosten. Meer aandacht vroeg evenwel een andere buurt. De nazies terroriseren Alexandrië wel vast wat bij voorbaat, maar het is duidelijk, dat ze het daarbij laten. Want gesteld, dat het zou vallen, dan zouden de Nazies er tussen twee vuren in zitten. Strategisch van veel meer belang is Syrië, wegenkruispunt zolang de wereld bestaat. Vanuit het Noorden, Zuiden, Oosten en Westen komen de wegen er samen. Syrië is het oudste strategische punt ter wereld. Alle volken kwamen er door. Van alle volken bleven restjes achter.

Het begon al duizenden jaren vóór Christus en verder dan onze historische kennis teruggaat, zullen er ook al volksverhuizingen gepasseerd zijn. Semieten, Hittieten, Egyptenaren, Phoeniciërs, Assyriërs, Chaldeërs, Perzen, Macedoniërs, Romeinen, Byzantijnen, Arabieren en Kruisvaarders, Turken en Fransen vochten er in de loop der eeuwen. Dat het momenteel Frans is, dateert pas van de laatste jaren. En om de strubbelingen, die er zich voordoen, te begrijpen, moet men iets van het land weten. Het is niet toevallig, dat de sympathieën er afwisselen als regen en zonneschijn. Syrië en omliggende landen vormden eeuwen lang een deel van het Turkse rijk. De sultan was er de baas. Syrië was en bleef steeds een oproerige hoek. Tenslotte is het Turkse sultansrijk ten val gekomen door Kemal Ataturk, die in Thessaloniki geboren, om zijn oproerige gezindheid naar Syrië werd verbannen. Daar stichtte hij zijn jong-Turkse beweging.

Na de eerste wereldoorlog werd de strook langs de Oostelijke oever van de Middellandse Zee in vele deeltjes geknipt om de volken eronder te houden. Een nieuw soort van bestuur werd uitgevonden: mandaat-regering heette dat. De bedoeling zat erachter om zulke gebieden tot zelfstandigheid op te voeden. Wat er van terecht gekomen is, is thans niet te bespreken. Palestina ontstond. Syrië ontstond. Kleine aparte republiekjes ontstonden in de bergen en woestijnen: Libanon, Latakia, Dzjebel el Druz en andere. Niemand kent ze. In de wandeling zijn alleen van belang Palestina, Syrië en Libanon. Dit zijn drie geheel afzonderlijke staatjes. Palestina gaat onder Brits oppertoezicht. De beide andere onder de Fransen. De meeste mensen weten niet eens, dat Syrië en Libanon zulke totaal onderscheiden landen zijn, ook administratief. De hoofdstad van Syrië is 's werelds oudst bewoonde stad Damascus. De hoofdstad van Libanon is Beyrouth. In Damascus kan men met een trein komen, zij het ook met een hopeloos treintje.

Naar Beyrouth loopt van Damascus uit een schitterende autoweg, enkele uren rijden is het maar. Beyrouth geldt voor de meest internationale stad ter wereld, al heeft het ook maar 140.000 inwoners. De oudste volken uit de geschiedenis lieten er wat achter. Nieuwe volken kwamen hier naar toe om in de Levant rijk te worden. Op godsdienstig gebied is het een doolhof. In Berrouth alleen woont merkwaardig genoeg een Apostolisch Vicarius waardoor het tot missie-gebied gestempeld wordt, terwijl naast hem een half dozijn katholieke aartsbisschoppen, benevens twee katholieke patriarchen zetelen. Sommige van die aartsbisschoppen hebben maar een paar honderd gelovigen onder zich. Als een groepje geen eigen aartsbisschop heeft, zoals de Chaldeërs bijvoorbeeld, dan heeft het een Patriarchaal Vicarius. Elke katholieke aartsbisschop heeft een of meer dessidente, niet-katholieke bisschoppen tegenover zich, maar wrijving bestaat er in het geheel niet, en des morgens zitten ze bij elkaar in de divan om zwarte koffie te drinken. Mohammedanen wonen er tussen door, evenals de Joden. De vreemdste van alle godsdiensten heeft hier zijn grootste aanhang: de Drusen. De Drusen beschouwen de Bijbel evengoed als de Koran als het onfeilbaar Woord van God. Hun geloof is een mengelmoes van Islam en Christendom en aan de oer-oudheid herinneren de heidense gebruiken door de verering van phallische symbolen.

In deze warboel van volken kwamen enige maanden geleden twee Gestapomensen beroering brengen: Carl Raswan en Max von Oppenheim. Het was hun niet zo moeilijk, want daar was de quaestie der Arabieren, vooral in Syrië de hoofdmoot van de bevolking. In de eerste wereldoorlog waren de Arabieren op de hand der geallieerden, omdat zij van hen bevrijding van het Turkse juk verwachtten. Arabier en Turk, ofschoon beiden Mohammedanen, zijn gezworen vijanden. De Britten beloofden aan de Arabieren zelfstandigheid. Mekka zou Arabisch worden. De Britten golden bij de Arabieren als de bevrijders. Laurence of Arabia, een oud-student van Oxford, werd er beroemd door, toen hij als instrument van de Britse regering in de Arabische woestijnen ging werken. Hij leerde de Arabieren kennen, hij leerde de schoonheid der woestijnen zien. Hij werd voorstander van de Pan-arabische beweging. Na de oorlog kwam daar niets van. Heel Arabië werd in stukken geknipt. Van Yemen in het Zuiden tot aan Syrië in het Noorden. Laurence kon het niet verkroppen, mislukte als mens, en kwam als avonturier in 1935 bij een auto-ongeluk om het leven.

Maar de Arabieren verkropten het evenmin. De geschiedenis van de laatste jaren heeft laten zien, dat de Arabieren in Egypte telkens oproerig waren tegen het Britse opperbestuur, al was het soms slechts van weinig invloed. In Irak was het gelijk.

In Palestina brak een formele burgeroorlog uit, omdat de Panarabische gedachte in strijd kwam met de door de Britten toegestane vrije immigratie der Joden in Palestina. **Thans neigen de Arabieren er dus toe om in de Britten geen bevrijders meer te zien, maar onderdrukkers.** En wie thans Britten zegt, zegt Geallieerden, want alle onderworpen volken zijn een van zin in de strijd tegen den Nazie-tyran. Syrië ging met Vichy mede, en De Gaulle verklaarde het dezer dagen als vijandelijk gebied. De Nazies hebben ook hier succes gehad.

De Nazie-opmars naar Syrië brengt Cyprus in een moeilijke positie. Slechts enkele tientallen mijlen water liggen tussen Cyprus en Latakia. De eerste bombardementen vanuit Latakia werden reeds eind vorige week gemeld. Vanuit Syrië zullen ze via Palestina naar El Kantara aan het Suez-kanaal kunnen trekken. Tegelijkertijd zullen dan bommenwerpers uit Kreta komen en uit de Westelijke Libyse woestijn komen de Duits-Italiaanse troepen. Deze laatste zullen evenwel ook Alexandrië moeten passeren en dat zal nog niet zo gemakkelijk gaan.

Een tegenvaller bij de uitvoering van dit strategische plan zal het voor de nazies wel geweest zijn, dat hun onrust-stoken in Irak geen succes had. Althans is het momenteel zo, dat de Britse sympathieën er weer overheersen. En wat van veel meer belang is, heel in het Noorden van Irak schijnen de Britten wel een vaste hand te hebben gelegd op Mosul, het oliecentrum. De grote moeilijkheid wordt evenwel, dat de olie uit Mosul door de gloeiende Syrische woestijn in een pijpleiding van 1200 mijl lengte naar de Middellandse Zee-kust wordt vervoerd.

De leiding splitst zich in tweeën. De ene leiding komt aan de kust bij Tripoli, vlak ten Zuiden van het door de nazies bezette Latakia. De andere komt uit in Haifa, juist op de grens van Palestina en Libanon, maar nog juist Palestijns. De Britten zijn daar nog de baas. Voorlopig kunnen tankers uit Haifa nog wel naar Port Saïd en Alexandrië gaan, maar na de bezetting van Kreta kunnen ze zeker niet veel verder de Middellandse Zee opgaan. En van Mosul naar Basra is een uiterst moeilijke transport weg.

Ook andere delen van de aardbol vroegen de aandacht. In de Verenigde Staten waren het Roosevelt en Cordell Hull, die verklaringen aflegden. Roosevelt betreffende het gewone onderwerp: opvoeren van de wapenproductie tot in het waanzinnige — terecht waanzinnig, omdat men de naziewaanzin slechts met waanzin kan bestrijden en te lang het op fatsoenlijke manier heeft getracht. Cordell Hull, wiens verklaring in verband met de spanning tussen Nederlands Oost-Indië en Japan van groot belang. Verandering van de status van Nederlands Oost Indië zal door Amerika niet worden geduld, zei hij. De couranten dezer dagen hebben u de laatste berichten betreffende dit conflict reeds verteld over (zie hier op blz. Red.).

De schepen van de Verenigde Staten gaan de Britse diensten op Australië en Nieuw Zeeland overnemen om meer Britse schepen vrij te maken in dienst van de zaak der vrijheid. En President Roosevelt heeft vorige week een wet getekend, waarbij alle ongebruikte schepen van buitenlandse maatschappijen in de wateren van de Verenigde Staten vertoevend, kunnen worden gecharterd. Krasser kon het al niet.

Duitsland schijnt zijn penetratie in Zuid Amerika voort te willen zetten. Het aantal Duitse toeristen in Zuid Amerika neemt toe. Het is bekend hoe verschillende luchtlijnen in Zuid Amerika door Duits geld gefinancieerd worden.

De „Van Kinsbergen" pikte meer dan 210 Duitsers op, die, aldus de Minister van Koloniën bij zijn persconferentie van jl. Zaterdag, zeker allesbehalve vriendelijke bedoelingen hadden daar in de buurt van Martinique, ook al hadden ze Zuidamerikaanse visa. En om de schijn te wekken, dat ze nog warmpjes in hun schepen zitten maakten de Nazies het royale gebaar en gaven een schip aan Chili cadeau. De Nazie-gezant kwam erbij, toen het gebeurde. De Hakenkruisvlag werd neergehaald en de Chileense vlag ging omhoog.

Het was geschied.

Aan het einde van de vorige week waren ons aller gedachten evenwel niet in het Westen, maar op het historisch Oosten geconcentreerd. Daar vocht landveroveraar Hitler de strijd der wanhoop. De wereldhistorie kent nog andere landveroveraars: Belisarius. Alexander de Grote en Napoleon Bonaparte. Al lijkt onder de druk van het heden Hitlers oorlogsmachine geweldig, men mag niet vergeten, dat Hitler van deze vier landveroveraars nog altijd de kleinste is. En deze drie groteren stieten elk op hun wijze in het Midden Oosten het hoofd. Zal de kleinere dan duurzaam overwinnen? Nooit!

EMMASTAD.

SOCIËTEIT „ASIENTO".

Dagschotels:

Heden: Zuurkool met worst en spek. Morgen. Gek. vis, gek. aard., botersaus, worteltjes.

Agenda:

Dinsdag, 10 Juni 19.30 uur
Competitie biljarten „C" klasse.
Woensdag, 11 Juni 19.30 uur
Competitie biljarten Hoofdklasse.
Vrijdag, 13 Juni 19.30 uur
Competitie biljarten „A" klasse.
Zondag, 15 Juni 17.30—19.30 uur.
Thé-dansant m.m.v. de „Oranje-Band".
Maandag, 16 Juni 19.30 uur
Competitie biljarten „B" klasse.

Bibliotheek.

Met ingang van heden zullen de volgende Engelse boeken aan onze Bibliotheek worden toegevoegd.

No. 2466 Guilty Frenchman, Cecil F. Melville.
No. 2467 Inside Italy, C. M. Franzero.
No. 2468 I believe in democracy. A. D. Lindsay.
No. 2469 What Germany forgot. James T. Shotwell.
No. 2470 The fourth quarter. Philip P. Graves.
No. 2471 Dunkirk and after. Gordon Beckles.

WACHTDIENSTEN.

Dinsdag, 10 Juni 1941.

Telegram Afdeling: Hr. Schaap, tel. 547, Amalia van Solmslaan 4.
Shipping & Supplies: Hr. Polvliet, tel. 455, Hotel kamer 57.
Scheepvaart Afdeling: Hr. Zee, tel. 690, Emmalaan 1.

SPORTCLUB „ASIENTO".

Hockey.

Donderdag 12 Juni as., onderlinge wedstrijd tussen de volgende elftallen.

Rood:

De Vrij
Mevr. De Vries v.d. Vijver
Mej. v. Vliet Bunte Polver
Broek v.d. Kamp Breedveld Mej. Nolte v. Zanten

O

Ringma Brouwer Deelen Mej. Batenburg Jr. Kogeler
v. Manen Kwestro Mej. Resoort
Lambij Mevr. Deelen
Petit

Wit.

Reserves Rood: Mej. Batenburg Sr., Van Doeland, Scholder.
Reserves Wit: Mevr. Goedhart, Bakker, Jurrius.
Scheidsrechters: J. en D. G. de Boer.
Aanvang 16.45 uur precies.
Indien verhinderd, bel dan even op Hr. De Ridder (tel. 616 en 856) vóór Donderdag 12 uur. Men wordt verzocht op tijd aanwezig te zijn.

TE KOOP:

1 Tennisracket; 1 babyaankleedtafel.
Te bevragen: Amalia van Solmslaan 8, Rio Canario.

TE KOOP:

1 Babystoel.
Te bevragen: Mauritslaan 1, Rio Canario.

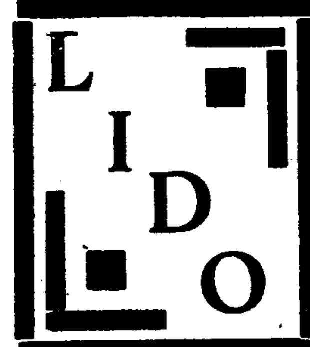
TE KOOP:

Slaapkamer-ameublement.
Philips-radio met automatische pick-up.
Diverse lampen.
Vloerzeil en kleden, traploper, boekenkastje enz.
Te bevragen: vóór 18 uur: Julianadorp 30-A.

De heer en Mevrouw **P. Faber — Dorenbos** geven met blijdschap kennis van de geboorte van hun dochter
BEATRIX
Sanatorium, 9 Juni 1941.

SPORTCLUB „ASIENTO".

Het Bestuur van de Sportclub Asiento dankt hierdoor alle verenigingen, deelnemers, jury-leden, pers, Curom e.a. voor de medewerking ondervonden vóór en gedurende de Zondag 8 Juni jl. gehouden Vierlandenwedstrijd.



FEUILLETON

Het Huis vol Haat.

HOOFDSTUK I.

EEN DUBBELE TRAGEDIE.

(Dinsdag, 9 November: 10 uur).

De tragedie, die in de familie Greene afgespeeld werd, is ongetwijfeld een der meest lugubere drama's, welke ooit opgevoerd zijn.

Mijn eigen deel in het onderzoek naar de verschillende moorden, die in deze tragedie gepleegd zijn, — of liever mijn rol als toeschouwer — vormt een van mijn gedenkwaardigste levenservaringen. Op het tijdstip, dat de tragedie plaats vond, was John F. X. Markham officier van justitie te New York. Ik behoef er nauwelijks aan te herinneren, dat hij zich gedurende zijn vierjarige diensttijd onderscheiden heeft door een buitengewoon succes bij het opsporen van misdaden. De lof, die hem voortdurend toegezwaaid werd, was echter een voordurende ergernis voor hem; want daar hij een man met biezonder ontwikkeld eergevoel was, stuitte het hem voor de borst de eer te krijgen voor resultaten, die niet geheel het gevolg van zijn eigen werk waren. De waarheid is, dat Markham in het grootste deel van zijn beroemde moordzaken slechts een ondergeschikte rol gespeeld heeft. De eer van de oplossing ervan komt toe aan een van Markhams intiemste vrienden, die toentertijd niet wilde, dat de feiten bekend gemaakt werden.

Deze man was een jong aristocraat, dien ik om anoniemiteitsredenen Philo Vance genoemd heb.

Vance bezat vele verrassende gaven en talenten. Hij was een uitstekend pianist, verzamelde schilderijen en kunstvoorwerpen en had een grondige studie gemaakt van aesthetica en psychologie. Hij had een vrij groot inkomen en besteedde veel tijd aan de vervulling van maatschappelijke verplichtingen, die als een gevolg van familieconnecties op hem rustten. In zijn manier van optreden was iets cynisch en gereserveerds, en zij, die hem slechts een enkele maal ontmoetten, beschouwden hem als een snob. Maar ik, die het voorrecht had Vance intiem te kennen, kon den werkelijken man onder de oppervlakkige aanwijzing zien en ik wist, dat zijn cynisme en zijn gereserveerdheid, wel verre van een pose te zijn, instinctief voortkwamen uit zijn tegelijk gevoelige en eenzame natuur.

Ik heb een vrij volledig dossier aangelegd van de gevallen, waarin Vance zijn medewerking tot het opsporen van misdaden verleend heeft, weinig vermoedend, dat ik ooit het voorrecht krijgen zou die openbaar te maken; maar Markham heeft na afloop van zijn vierjarige dienstperiode zijn ambt neergelegd en Vance is een paar jaar geleden in Europa gaan wonen, met het vaste voornemen nooit meer naar Amerika terug te komen. Als gevolg daarvan heb ik van beiden verlof gekregen mijn aantekeningen te publiceren. Vance heeft alleen als voorwaarde gesteld, dat ik zijn naam niet bekend zou maken; maar verder zijn mij geen beperkingen opgelegd.

Ik heb elders de biezondere omstandigheden vermeld, die geleid hebben tot Vance's deelneming aan criminele nasporingen en hoe hij ondanks de met elkaar zo sterk in strijd zijnde bewijzen de geheimzinnige moorden op Alvin Benson en Margaret Odell opgelost heeft. Dit verhaal behandelt zijn oplossing van de tragedies in de familie Greene, die in de winter van hetzelfde jaar zich afspeelden en evenveel, zo niet meer, sensatie verwekten.

Door een zeer toevallige omstandigheid werd Vance in dit onderzoek betrokken. In de ochtend van de 9de November had hij met Markham een roofoveral op een bankloper besproken. Toen hij zijn overjas aantrok, om weer weg te gaan, zeide hij:

Tussen twee haakjes, ik zie, dat onze stichtelijke pers vanochtend haar voorpaginas overdekt heeft met allerlei kopjes over een soort progrom in het oude huis der Greene's.

„Wat betekent dat?"

Markham keek vlug op de klok en trok zijn wenkbrauwen samen.

„Dat is waar ook. Chester Greene heeft me vanochtend vroeg opgebeld en erop aangedrongen mij te spreken. Ik heb hem gezegd om elf uur hier te komen."

„Wat heb jij daarmede te maken?"

„Niets, natuurlijk. Maar de mensen denken, dat het parket van den officier van justitie een soort **clearing-house** voor al hun moeilijkheden is. Maar ik heb Chester Greene al vrij lang gekend en derhalve moet ik wel luisteren naar zijn jammerklacht omtrent wat blijkbaar een poging was om het beroemde Greene-bord te stelen."

„Inbraak — wat?" Vance deed een paar trekjes aan zijn sigaret. „En daarbij twee vrouwen neergeschoten?"

„O, het is een ellendige geschiedenis! Een amateur ongetwijfeld. Bang geworden, aan het schieten gegaan en zijn biezen gepakt."

„Het lijkt een drommels rare manier van doen. Is dat oude vaatwerk ook verdwenen?"

„Er is niets weggenomen. De dief is blijkbaar bang geworden voor hij zijn buit te pakken had."

„Het klinkt een beetje vreemd, niet? Een amateur-dief breekt in in een bekend huis, werpt een roofzuchtige blik op het zilver in de eetzaal, wordt bang, gaat naar boven, schiet twee vrouwen in haar respectievelijke boudoirs neer en vlucht— Zeer ontroerend, enz. enz. maar niet erg aannemelijk. Hoe kom je aan die mooie theorie?"

Markham kookte van woede, maar bedwong zich.

„Feathergill, mijn adjunct, had vannacht dienst, toen het hoofdbureau het geval rapporteerde, en is met de politie naar het huis gegaan. Hij is volkomen eens met haar conclusie."

„Toch zou ik wel eens willen weten, waarom Chester Greene er zo op gesteld is een onderhoud met je te hebben."

Markham klemde zijn lippen opeen. Hij was die ochtend niet in een gemoedelijke stemming en Vance's losbandige nieuwsgierigheid hinderde hem. Hij zweeg enige ogenblikken zeide hij echter:

Wordt vervolgd.